

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA II
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 25

Číslo: 2 Pv 1022/15/1102-137
EEČ: 2-9-1-2019

Bratislava II 02.01.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava II

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 33 XXXXX, Slovensko

povolanie: nezamestnaný

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 02.01.2011 v čase o 17.00 hodine v Bratislave na XXXXX XXXXX prevzal od manželky XXXXX ich spoločné deti, maloletú XXXXX a maloletého XXXXX, pričom ich mal dňa 05.01.2011, na základe spoločnej dohody, vrátiť, čo však neurobil, s deťmi zotrval na neznámom mieste do februára 2011, kedy s nimi bez súhlasu matky odcestoval do Spojených štátov amerických, odtiaľ do Hondurasu a na začiatku septembra 2011 sa usadil spolu s deťmi v Paname na presne nezistenom mieste, pričom po celý čas neinformoval matku detí o mieste ich pobytu, deti dlhodobo násilne izoloval od matky a ostatných členov matkinej rodiny tak, že im neumožnil akýkoľvek kontakt s nimi, o matke sa pred deťmi vyjadroval, že má chorú hlavu, neskôr, že zomrela, deťom zakazoval o matke rozprávať na verejnosti, zastráňoval ich fyzickými trestami, bil ich, minimálne jeden krát ich zatvoril v izbe, odkiaľ sa nevedeli dostať a nepustil ich napriek tomu, že búchali a plakali, čím u nich

vyvolal strach a stres, pričom tohto konania sa dopúšťal až do dňa 24.03.2015, kedy bol v Paname zadržaný na základe Medzinárodného zatýkacieho rozkazu, vydaného Okresným súdom XXXXX, sp. zn. XXXXX, pre trestný čin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, maloletí XXXXX boli dňa 29.03.2015 zamestnancami Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže odovzdané späť do starostlivosti matky XXXXX, čím obvinený svojím konaním týral blízke osoby spôsobujúc im psychické a fyzické utrpenie.

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa PZ odbor kriminálnej polície KR PZ v Bratislave, pod ČVS: XXXXX bolo dňa 25.11.2015 začaté trestné stíhanie a dňa 18.10.2016 vznesené obvinenie XXXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

V predmetnej veci bolo vykonané rozsiahle vyšetrovanie, okrem výsluchov obvineného a svedkov boli vykonané celkom štyri znalecké dokazovania a bolo zadovážené množstvo listinných dôkazov napr. lekárske nálezy a správy o vyšetrení detí po ich návrate z cudziny ako aj lekárske správy o ošetrovaní a vyšetrení detí v zahraničí, správy o návšteve škôl v Paname aj v Bratislave, vrátane hodnotenia detí, vyjadrenia rodičov detí, ktoré chodili s maloletými XXXXX do školy v Paname, overený preklad dokumentov z konania na súde v Paname ako aj listinné dôkazy zadovážené z trestného spisu Okresného súdu XXXXX XXXXX, sp. zn. XXXXX a civilného spisu o rozvode manželstva a úprave práv a povinností k maloletým deťom.

Trestné stíhanie bolo začaté na základe trestného oznámenia podaného XXXXX dňa 13.10.2015, pol roka po navrátení maloletých detí z cudziny. Oznamovateľka v trestnom oznámení, ale aj vo svojej svedeckej výpovedi dňa 26.11.2015 vykonanej po začatí trestného stíhania a dňa 19.10.2016 po vznesení obvinenia XXXXX podrobne popísala spolužitie s obvineným, problémy v rodine, nezáujem obvineného o rodinu a deti od leta 2008. Obvinený jej všetko vyčítal, hovoril, že je precitlivelá, navrhol, aby od seba na chvíľu odišli, oddýchli si a nakoniec navrhol rozvod s čím ona nesúhlasila. Vyčítal jej, že je sektárka, o čom presvedčoval aj jej rodičov. Nebola to však pravda. Oznamovateľka sa cítila ponížovaná a obmedzovaná nielen obvineným, ale aj celou jeho rodinou, pretože ju vynechávali z rodinného života.

V dôsledku vzťahových problémov opakovane opustila spoločnú domácnosť a odišla s deťmi k svojim rodičom, naposledy v decembri 2010.

Obvinený už predtým v marci 2009 a v auguste 2010 zobral deti bez jej súhlasu od jej rodičov k svojim rodičom XXXXX a vyhrážal sa jej, že zoberie deti do Ameriky a ona ich neuvidí.

Pri jej poslednom opustení spoločnej domácnosti v decembri 2010 vybavil deťom pasy a odcestoval s nimi na neznáme miesto. Nevedela, kde sa deti nachádzajú, pretože jej to odmietol povedať a zamedzil jej kontakt s deťmi. Deti prevzal obvinený od oznamovateľky 02.01.2011 a dňa 05.01.2011 ich mal vrátiť, čo však neurobil. O pobyte detí sa nedozvedela ani od svokrovcov a brata obvineného, ktorí

s ňou nekomunikovali. Prvú správu o pobyte detí získala 09.01.2011, keď jej obvinený poslal SMS, že ide s deťmi na týždeň do Mníchova a potom sa vráti.

Obvinený jej obmedzoval telefonický kontakt s deťmi, poslednýkrát ich počula 22.01.2011 a do marca 2015 o nich nič nevedela.

Z uvedeného dôvodu podala na políciu trestné oznámenie. V marci 2011 boli deti vyhlásené za nezvestné a bolo po nich vyhlásené pátranie.

Na základe jej trestného oznámenia sa začalo trestné stíhanie pre trestný čin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods.1 písm. a/, ods.2 písm. b/ Tr. zákona. Na XXXXX bol vydaný medzinárodný zatykač.

Za tento čin bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu XXXXX XXXXX sp. zn. XXXXX v spojení s rozsudkom Krajského súdu XXXXX sp. zn. XXXXX za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky so zaradením do výkonu trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Oznamovateľka podala žiadosť o rozvod a návrh na predbežné opatrenie o zverení detí do jej výhradnej starostlivosti. Predbežné opatrenie vydal súd v apríli 2011.

Po deťoch stále pátrala prostredníctvom Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže (ďalej len „CIPS“) a spolupracovala s Úradom práce sociálnych vecí a rodiny. Z dôvodu neustáleho stresu a psychického napätia vyhľadala oznamovateľka odbornú psychiatrickú pomoc. Trpí doposiaľ na reaktívnu depresiu, v dôsledku čoho je na čiastočnom invalidnom dôchodku.

Na začiatku roku 2014 ju oslovil novinár XXXXX a po vzájomných rozhovoroch začal sám pátrať po XXXXX a ich deťoch. Prostredníctvom internetu získal koncom roku 2014 fotky detí z oficiálnych stránok škôl v Paname a zistil, že Ing. XXXXX podniká v oblasti porno priemyslu.

Po týchto zisteniach sa spustil vo veľkom utajení kolobeh. Oznamovateľka dala XXXXX všetky potrebné doklady a plnomocenstvo, aby ju mohol v zahraničí zastupovať, a aby po nájdení detí pripravil všetko na prevzatie detí.

Keď toto všetko prebehlo išla oznamovateľka s XXXXX a právnikom CIPS do Panamy pre deti.

Deti už boli umiestnené v detskom domove, sudkyňa jej dala povolenie na stretnutie s deťmi.

Deti sa veľmi tešili, že ju vidia a pýtali sa jej, či už nemá chorú hlavu a či má pre nich letenky domov.

Deti boli veľmi vychudnuté, mali po tele bradavice, boli bledé, mali zažltnuté zuby, v stoličnici mali parazity, jedli veľmi málo, neboli zvyknuté na varené jedlo iba suchú stravu, keksy.

Mali problém s chodidlami, lebo nenosili ortopedické topánky.

Osobitne sa vyjadrila k bradaviciam, ktoré mali po tele obe deti a od detí vie, že ich mal aj obv. XXXXX. Domnieva sa, že zo strany otca detí- obvineného by mohlo ísť o sexuálne zneužívanie, lebo bradavice sa prenášajú pohlavným stykom. Preto aj podala na otca detí trestné oznámenie, ktoré bolo vybavené v inom konaní. Podobne podal obvinený XXXXX trestné oznámenie na XXXXX pre podozrenie zo sexuálneho zneužívania syna, ktorý mal problém s predkožkou (detská fimóza) a matka dieťaťa ošetrovala ranu po chirurgickom zákroku. Aj táto vec bola vybavená v osobitnom konaní.

Vo výpovedi uviedla to, čo sa mala dozvedieť od detí - t.j. o spôsobe života obvineného v Amerike a jeho známostiach pánskych a dámskych návštevách, o tom,

že boli za nimi na návšteve starý otec XXXXX a XXXXX, brat obvineného, že deti museli mať počas spánku rozsvietené svetlá, čo trvale ohrozovalo ich zdravie.

Deti nemali základné hygienické návyky, neumývali si zuby, a Dominika nepoužívala toaletný papier.

Obidve deti po návrate vyžadovali každodennú opateru a starostlivosť.

Nemali návyk na systematické plnenie školských úloh, chceli sa iba hrať, mali problém so začlenením sa do školského procesu. Obaja rozprávali veľmi detsky.

XXXXX mal problém dlhšie udržať pozornosť v škole, mal ju na úrovni prváka. Podobné problémy mala aj XXXXX ktorá nekomunikovala s deťmi, odmietala kolektívne hry, odmietala čítať na vyzvanie učiteľky.

Na základe negatívneho vplyvu obv. XXXXX na maloleté deti a na postoj starých rodičov XXXXX podala matka detí súdu návrh na vydanie predbežného opatrenia o zákaze styku otca s mal deťmi. Okresný súd

XXXXX XXXXX jej návrhu vyhovel a dňa 28.10.2015 pod sp. zn. XXXXX vydal predbežné opatrenie o zákaze styku otca s mal. deťmi .

Uznesením Okresného súdu XXXXX XXXXX sp. zn. XXXXX bol maloletým deťom XXXXX ustanovený na výkon práv poškodených opatrovník Úrad práce sociálnych vecí a rodiny XXXXX II, ktorý ku skutku vedel iba sprostredkovane od CIPS cestou Ústredia práce sociálnych vecí a rodiny.

Obvinený využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Svedkovia, starí rodičia XXXXX a XXXXX po poučení podľa §130 Tr. por. odopreli vypovedať.

Maloleté deti XXXXX v trestnom konaní vypočuté neboli, vzhľadom na to, že znalkyne Výskumného ústavu detskej psychológie a patopsychológie výsluch neodporúčali.

Vo veci boli vypočutí ďalší svedkovia.

XXXXX - riaditeľka Centra pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže (ďalej len CIPS) a XXXXX pracovník CIPS, ktorí sa zúčastnili v Paname úradného rokovania, prevzatia detí a previezli ich na Slovensko. Obaja svedkovia uviedli, že im, matke aj konzulke bol umožnený styk s deťmi v detskom domove, kde boli umiestnené po zadržaní XXXXX.

Deti matku hneď spoznali a pýtali sa jej či má chorú hlavu ako povedal oco. Deti boli oblečené pekne, podľa vyjadrenia XXXXX sa jej zdali vychudnuté. Obe pôsobili smutne a bojzливо, držali sa za ruky. XXXXX bola veľmi tichá a XXXXX sa zle vyjadroval, podľa jej názoru obe deti zaostávali za svojim vekom o 2-3 roky. Na ich tele neboli viditeľné zjavné zranenia ani modriny ani nehovorili, že by ich otec bil.

Na matku reagovali deti spontánne, boli rady, že ju vidia a stále sa pri nej držali, spomínali veci z minulosti, pýtali sa, kde je tato a či ho ešte uvidia. O otcovi sa nevyjadrovali zle, mali ho rady. Rozprávali jej o ceste do Ameriky a do Panamy, o tom ako sa tato pobil s frajerkou a tato vyhrával, o nechutnej praženici, o tom, že keď bol tato nervóznym museli ísť do svojej izby. K lekárovi nechodili, lebo tato im všetko natieral octom.

Hovorili, že otec je bohatý a môže si kúpiť v Paname čo chce, ale keď nemal peniaze, predal auto a frajerka utiekla aj s peniazmi, čo im bolo veľmi smiešne.

XXXXX XXXXX vo svojich výpovediach uviedol okolnosti vypátrania obvineného a detí. Obe deti sa mu zdali podvýživné - vychudnuté. XXXXX bol

menšieho veku.

Deti sa správali neprimerane svojmu veku, mali ťažkosti s nadväzovaním kontaktu. XXXXX sa svojim správaním a komunikáciou prejavoval ako 4 ročné dieťa.

XXXXX odmietala komunikovať s kýmkoľvek okrem svojej mamy. Od ich matky vie, že deti mali zanedbaný chrup, zažltlé zuby, problémy s chodidlami a bradavice.

Svedok sa nepamätá, že by deti hovorili o fyzickom násilí, ani o konkrétnom sexuálnom obťažovaní otca, stopy po fyzickom násilí na nich nevidel.

Deti rozprávali o otcovej partnerke, ktorá ich nemala rada a ani oni ju. Niektoré XXXXX vyjadrenia o "pipíkoch" podľa názoru svedka naznačovali, že otec mal s partnerkou sexuálny styk pred deťmi.

Svedok sa s pani XXXXX a deťmi stretáva, vidí v komunikácii, vyjadrovaní, správaní a fyzickom stave výrazne zlepšený stav detí, aký bol v čase návratu z Panamy.

Svedkovia XXXXX a XXXXX, starí rodičia detí uviedli to, čo sa dozvedeli od detí - a to, že tatino na deti kričal, hovoril, že mamina má hlúpu a chorú hlavu. Tiež uviedli, že mali detskú reč, boli ustráchaní, mali zažltnuté zuby, bradavice, detské mrle, boli podvýživené, vo voľnom čase boli zavretí v izbe. Svedok XXXXX navyše uviedol, že deti neboli pri mori a nevedia sa bicyklovať. Na otázku obhajcu sa vyjadrili, že vzťah detí k otcovi pred odchodom do cudziny bol normálny.

Dňa 23.12.2015 bola do konania pribratá znalkyňa z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, XXXXX, ktorá sa dňa 08.03.2016 vzdala vypracovania znaleckého posudku, pretože bola matkou detí XXXXX a jej právnym zástupcom upodozrievaná zo zaujatosti, pretože znalkyňa má trvalý pobyt v obci XXXXX a rodina XXXXX pochádza z obce XXXXX. Znalkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že sama vyšetrowala mal. XXXXX – išlo o prvé vyšetrenie, kedy bolo treba získať si jeho dôveru, čo sa jej aj podarilo, s maloletým nadviazala veľmi dobrý kontakt, bol bezprostredný a spontánne produkoval. Počas vyšetrenia matka nevhodne zasiahla do vyšetrenia otvorila dvere s tým, že má právo počuť, čo sa znalkyňa pýta jej syna. Vtedy prestal maloletý spolupracovať a vyšetrenie bolo skončené. Na druhý deň ju kontaktoval právny zástupca p. XXXXX zaujímal sa o spôsob vyšetrenia dieťaťa a opakovane sa pýtal či znalkyňa pozná rodinu XXXXX. Napriek tomu, že uviedla, že rodinu nepozná, v záujme predísť možným nedorozumeniam a neoprávneným podozreniam sa znalkyňa vzdala vypracovaniu znaleckého posudku.

Z uvedeného dôvodu bolo do konania prijaté na vypracovanie znaleckého posudku špecializované vedecké a odborné pracovisko - Výskumný ústav detskej psychológie a patopsychológie (ďalej VÚDPaP), ktorý v júli 2016 vypracoval znalecký posudok na obe maloleté deti XXXXX a XXXXX.

Posudok vypracovali znalkyne XXXXX PhD. a XXXXX PhD.. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že pri psychologickom vyšetrení mal. XXXXX uviedla, že tatino ich do Panamy uniesol a hovoril im, že už nikdy neuvidia maminu, lebo má chorú hlavu. Tatino im hovoril aj to, že mamina už nežije. Bojí sa tatina, najhoršia vec, ktorá sa jej prihodila bola, keď ich tatino uniesol, nechodili veľa von, raz ich tatino zabuchol do izby, plakali a búchali na dvere. Mal. XXXXX pri psychologickom vyšetrení uvádzal, že keď plakali, tak ich tatino zavrel do izby. Taktiež uviedol, že bol smutný, aj keď ich tatino bil rukami. Znalkyne v posudku skonštatovali, že mal.

XXXXX ako aj mal. XXXXX sú primerane k veku schopní vnímať a reprodukovať udalosti a okolnosti skutku, ktorý je predmetom stíhania, neprejavujú sa u nich tendencie ku konfabulovaniu, prípadne k nadmernej fantázii. Následky otcovho únosu (dlhodobá izolácia od matky, striedanie a utajovanie pobytu, zastrašovanie, sociálna izolácia od členov rodiny v SR, neempatické vnímanie psychologických potrieb dieťaťa batolivého veku otcom, delegovanie materskej, rodičovskej autority na cudzie osoby bez možnosti vytvorenia citového puta, ponechanie zodpovednosti a aktivovanie vzťahového správania k detskej a nie k dospeléj osobe, obmedzený sociálny život s nevyhnutnosťou tváriť sa normálne a zachovávať tajomstvo) sa počas vývinu obidvoch maloletých detí prejavovali a aj v súčasnosti prejavujú ako znaky psychickej deprivácie a psychického týrania. Psychické týranie zanechalo na mal. XXXXX následky v podobe regresného správania sa (po príchode na Slovensko správania v neprirodzenej schúlenej podobe, budenie zo sna, desivé sny, potreba maznania sa ako bábätko, tzv. mačacia reč), strach zo sociálnych kontaktov, sťažaná školská adaptácia; v súčasnosti infantilná reč, zvýšená pohotovosť k úzkostným reakciám, znaky anxiety súvisiace s pobytom a zážitkami v zahraničí, nižšia detská spontánnosť, zvýšená vnímavosť k vzťahovému ukotveniu a posilneniu vzťahovej väzby s matkou, ktorá bola násilným spôsobom prerhnutá, ohrozená vnútorná integrita prežívania, u mal. XXXXX psychické týranie taktiež zanechalo následky v podobe regresného správania sa (po príchode na Slovensko infantilná reč, spávanie v schúlenej embryonálnej polohe výlučne v prítomnosti matky, neustála kontrola prítomnosti matky, budenie zo sna, desivé sny), reagovanie výbuchmi hnevu, sebapoškodzovacie tendencie, vyhrážanie sa zabitím, strach zo sociálnych kontaktov v škole, výrazne sťažaná školská adaptácia, nevytvorené denné návyky; v súčasnosti infantilná reč, zvýšená pohotovosť k úzkostným reakciám, znaky anxiety súvisiace s pobytom a zážitkami v zahraničí, nemá vytvorený dostatočne optimálny obraz vlastného Ja, ktorý sa vytvára pri optimálnom, harmonickom výchovnom vplyve primárnych osôb, prežívanie vlastného sebaobrazu nie je u mal. harmonizované tak, aby sa u neho vytváral súhrn vnútornej identity so sociálnou integritou. U maloletej XXXXX je vzťah k otcovi výrazne negatívny. Aktuálne v prežívaní a aj verbálne maloletá prezentuje vzťah k otcovi ako výrazne negatívny s naznačením prežívania strachu. U maloletého XXXXX je vzťah k otcovi výrazne negatívny. Vo vnútornom prežívaní oboch mal. detí doznievajú zážitky z pre nich emočne náročných situácií, ktoré napriek prebiehajúcemu terapeutickému procesu nie sú aktuálne spracované a ich organizmus nie je uvoľnený zo záťaže, aj vzhľadom na potrebu okolia (polícia, znalec, matka) vracat' sa k predmetným zážitkom. Je u nich nevyhnutná psychoterapeutická starostlivosť, pretože im pomáha odhaľovať a integrovať ich vlastný sebaobraz.

V budúcnosti, na základe vyššej kognitívnej vyspelosti najmä vplyvom rozvíjania kognitívneho myslenia, znalci nevyklúčujú možné prejavy psychotraumatizácie v dôsledku zážitkov spojených s psychickým týraním. Obidve mal. deti sú v starostlivosti DFNSP XXXXX, XXXXX.

Na základe vyššie uvedených skutočností, najmä na základe znaleckého posudku VÚDPaP bolo vyšetrovateľom PZ vznesené obvinenie XXXXX pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona účinného v čase spáchania skutku na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

(Z nižšie rozvedeného kontrolného znaleckého posudku Ústavu pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s.r.o., vypracovaného povereným znalcom

XXXXX vyplýva, citujem, že „ Znalkyne brali menej do úvahy možné vplyvy na deti, ktoré sa udiali až po ich návrate z Panamy“.)

Obhajca obvineného podal v apríli 2017 námietky zaujatosti proti obom znalkyniam, ktoré vypracovali znalecký posudok a ďalší obhajca obvineného doručil orgánom činným v trestnom konaní oznámenie o nezákonne vyhotovenom znaleckom posudku.

Na základe uvedeného riaditeľ VÚDPaP oznámil, že došlo k zásadnému pochybeniu už na začiatku vypracovania znaleckého posudku, kedy sa do pozície znalca nelegitímne menovala vtedajšia riaditeľka VÚDPaP - XXXXX PhD., ktorá bola v tom čase jediným štatutárnym zástupcom VÚDPaP. Zároveň je ďalej v stanovisku konštatované, že autoritou na uznanie spôsobilosti na vypracovanie posudku je Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s.r.o., ktorý vznikol z iniciatívy MS SR ako špecializované vedecké a odborné pracovisko, plniace funkciu rezortného a metodického centra v oblasti znaleckej činnosti zapísanej v zozname znalcov MS SR v odboroch psychológia a zdravotníctvo a farmácia. V súčasnosti je jediným znaleckým ústavom na Slovensku, ktorý pôsobí v uvedených oblastiach. Do zoznamu znalcov sú priradení tí odborní pracovníci, ktorí absolvujú vzdelávanie a skúšku v znaleckej činnosti. Menované psychologičky absolvovali skúšku až v septembri 2017. O výsledkoch skúšky VÚDPaP nebol informovaný. Menované podľa riaditeľa VÚDPaP v čase vypracovania predmetného znaleckého posudku nespĺňali kvalifikačné predpoklady pre výkon znaleckej činnosti.

S poukazom na uvedené bol na podanie kontrolného znaleckého posudku do konania pribratý Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s.r.o. z odboru psychológia odvetvie klinická psychológia detí, so sídlom v Nových Zámkoch, XXXXX 2.

Vypracovaním kontrolného znaleckého posudku bol poverený znalec XXXXX, ktorý vyšetril obe maloleté deti celkom dvakrát a dobre poznal ich stav.

Prvýkrát vyšetril detí v máji 2017, kedy bol podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku pribratý za znalca na vypracovanie posudku z odvetvia klinická psychológia detí a následne aj na vyšetrenie a posúdenie vhodnosti výsluchu detí pred orgánmi činnými v trestnom konaní.

Skôr ako podal znalec posudok bolo uznesenie o pribratí znalca prokurátorom zrušené, pretože bol vypracovaný posudok psychologičkami VÚDPaP. Po nariadení kontrolného znaleckého dokazovania bol za Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s.r.o. poverený XXXXX, práve z dôvodu, že poznal situáciu a stav detí z predchádzajúceho vyšetrenia.

Ako už bolo uvedené, prvýkrát vyšetril deti v máji 2017 a druhýkrát v marci 2018, ako znalec poverený „Ústavom“. Znalec bol s deťmi v kontakte cca po ročnom časovom odstupe a mohol vnímať ich vývin. Znalec v znaleckom posudku v rámci rozboru situácie konštatuje, že v rámci opisu „fyzického stavu“ maloletých detí sa vyskytujú „rozdiely“, medzi tým ako popisuje situáciu matka maloletých detí a ako vyplýva z lekárskeho správ. Podobné rozdiely sa objavujú aj vzhľadom na psychický stav detí, kedy sa vyskytujú rozdiely v popisovaní stavu detí matkou pred a po pobyte v Paname, hospitalizácia detí na detskej psychiatrii - adaptačná porucha, problémy súvisiace s údajným fyzickým a pohlavným zneužitím dieťaťa, na druhej strane sa v rámci výsledkov psychologického vyšetrenia u oboch detí uvádza, že pri hrovej činnosti boli spontánne, živé...Taktiež sa v spise nachádzajú vyjadrenia svedkov z miesta, kde deti v zahraničí žili, v ktorých sa uvádza, že sa otec o deti vzorne staral, že deti

boli spokojné a pod. V podobnom duchu sa vyjadroval aj otec detí v rámci znaleckého psychologického vyšetrenia na jeho osobu. Zo znaleckého posudku vypracovaného VÚDPaP v júli 2016 sa v záveroch okrem iného uvádza, že obaja maloletí sú primerane veku schopní vnímať a reprodukovat' udalosti a okolnosti skutku, ktorý je predmetom stíhania... U oboch detí zanechal skutok následky a to u XXXXX regresné správanie, strach zo sociálnych kontaktov, sťaženu školskú adaptáciu, infantilnú reč, zvýšenú pohotovosť k úzkostným reakciám, znaky anxiety, nižšiu detskú spontánnosť... U XXXXX regresné správanie, strach zo sociálnych kontaktov, sťaženu školskú adaptáciu a v súčasnosti ide o infantilnú reč, zvýšenú pohotovosť k úzkostným reakciám, nižšiu spontánnosť, po príchode na Slovensko u maloletého regresné správanie, výbuchy hnevu, sebapoškodzovanie... prežívanie vlastného obrazu nie je u neho harmonizované... U oboch detí, je ich vzťah k otcovi výrazne negatívny... Vo vnútornom prežívaní oboch maloletých doznievajú zážitky z pre nich náročných situácií, ktoré nie sú napriek prebiehajúcejmu psychoterapeutickému procesu aktuálne spracované a ich organizmus nie je uvoľnený zo záťaže, aj vzhľadom na potrebu okolia, vracat' sa k predmetným zážitkom. V budúcnosti nevylučujú možné prejavy psychotraumatizácie v dôsledku zážitkov spojených s psychickým a fyzickým týraním...

V spise sú ale aj hodnotenia detí zo ZŠ (09.11.2016), kde sa okrem iného uvádza, že XXXXX nastúpila do školy v priebehu prvého polroka šk. roku 2015/2016, odvtedy nastali isté zmeny v oblasti jej celkového správania... Na začiatku sa javila ako bojzlivé, ustráchané dieťa, bolo pre ňu obtiažne odpútať sa od matky, v triede sa takmer neprejavovala, jej rečový prejav bol veľmi plachý, často používala detskú reč resp. až „maznavú“ reč... V priebehu minulého roka sa ale jej správanie výrazne zlepšilo... Po uplynutí školského roka sa XXXXX začlenila do kolektívu... V triede sa prejavuje ako ostatní žiaci, na hodinách je aktívna... V prospechu zatiaľ dosahuje výborné výsledky... Žiaci ju vnímajú ako nekonfliktnú, pokojnú...

XXXXX sa od začiatku šk. roku 2015/2016 riadne zúčastňuje vyučovacieho procesu... Do školy chodí rád a s úsmevom... Patrí prospechovo medzi lepších žiakov... Na hodinách je aktívny... rešpektuje authority a stanovené pravidlá... Jeho vzťah k vrstovníkom je pozitívny... Využíva skôr spoluprácu s dievčatami... Tichšie rozpráva a číta, ale je to v procese zlepšovania, v správaní nezaznamenali žiadne negatívne prejavy... pozitívne hodnotia starostlivosť matky o syna. V správe tej istej ZŠ asi o štyri mesiace neskôr sa objavujú podobné údaje. Znalec ďalej konštatuje, že správanie maloletého XXXXX sa pri oboch stretnutiach so znalcom, s časovým odstupom cca 1 rok nezmenilo, opäť pôsobil „ako dieťa“ a ani v rámci výsledkov psychologického vyšetrenia sa neobjavili podstatné zmeny, ktoré by poukazovali na „napredovanie psychického vývinu“ (na vyšetrenie si priniesol plyšovú hračku, s ktorou sa počas vyšetrenia hral“). V kontexte tejto situácie je však potrebné spomenúť aj to, že jednak hodnotenia zo ZŠ nepoukazujú až na takéto nápadné (regresívne) správanie sa maloletého, jednak aj v kontakte so znalcom sa „občas“ maloletý správval „dospelejšie“ resp. primerane veku (napr. keď riešil intelektový test, keď sa spolu s matkou a sestrou podieľal na spoločnej činnosti a pod.) Preto je v tejto súvislosti na mieste otázka s akými „traumatizujúcimi“ zážitkami je správanie, resp. prejavy maloletého spojené... Správval sa väčšinou „výrazne detsky“ nezrelo (správanie sa dieťaťa v predškolskom veku) a aj výsledky jeho testového vyšetrenia poukazovali na to, že sa asi nachádza v zjavne „rannejšom vývinovom štádiu“ ako je jeho dosiahnutý fyzický vek (V menšom súlade s týmto sú vyjadrenia zo školy) Vzhľadom na zistené okolnosti považuje znalec v tomto kontexte za veľmi málo

pravdepodobné, že by maloletý „hral (úmyselne a cielene) v kontakte so znalcom naučenú rolu“. S vysokou pravdepodobnosťou išlo o „menej vedomé mechanizmy“, ktoré sa u maloletého spájajú so spomienkami na to, čo s otcom v Paname prežil a aj na to, aké boli reakcie okolia na jeho osobu po príchode. Ak by sa znalec zameril na jeho prejavy, ktoré prezentoval v kontakte s maloletým, ktoré popísal vyššie, tak by bolo ťažko uveriteľné to čo o ňom popísala ZŠ t.j., že sa po počítačových obtiažach adaptoval a teraz už funguje „primerane“. Na základe uvedeného nie je celkom psychologicky vysvetliteľné, resp. zrozumiteľné, že sa maloletý v kontakte so znalcom, počas oboch stretnutí správal „ako dieťa“ a inak bol schopný fungovať „celkom normálne“. V zásade platí, že ak je dieťa výraznejšie traumatizované nejakými vonkajšími okolnosťami, prejavuje sa rôznym spôsobom, vo všetkých resp. viacerých oblastiach jeho fungovania. Dieťa ešte nemá tak diferencované schopnosti, resp. spôsoby fungovania, že by dokázalo „odložiť neprijemnosti“, ktoré sa mu stali v jednej oblasti a v iných oblastiach života by fungovalo „normálne“. Okrem toho je, ak „uveríme“ správaniu sa maloletého v kontakte so znalcom, menej psychologicky zrozumiteľné tiež to, že maloletý XXXXX, zjavne neurobil za rok žiadny pokrok, v zmysle svojho „psychologického zrenia“ po „traumatizujúcich zážitkoch“ s otcom počas pobytu v Paname. Pokrok neurobil ani napriek tomu, že sa mu venuje zvýšená a pravidelná psychologická (psychoterapeutická) starostlivosť, je preto tiež na mieste uvažovať o tom, ktoré faktory „bránia“ maloletému v jeho ďalšom vývine resp. „psychickej úzdruhe“.

Preto si znalec dovoľil uviesť, že sa s veľmi vysokou pravdepodobnosťou domnieva, že „psychický stav“ v akom „videl“ znalec v rámci osobného kontaktu dvakrát maloletého XXXXX a to cca 2 a 3 roky po návrate z Panamy nie je priamym dôsledkom toho, čo tam prípadne maloletý zažil, resp. ako to na neho vplývalo. Znalec považuje v tomto kontexte za vysoko pravdepodobné, že „psychický stav“, ktorý maloletý prezentuje je v značnej miere ovplyvnený aj jeho zážitkami resp. skúsenosťami, ktoré získal po návrate z Panamy. Podobné vyjadrenie znalca platí aj pre maloletú XXXXX. Táto bola tiež pri prvom stretnutí so znalcom pasívna, pôsobila utiahnuto. Odpovedala stručne, o niečo ochotnejšie odpovedala, keď sa jej znalec pýtal na súčasné okolnosti jej života. Keď bola reč o Paname, resp. vzťah s otcom bola pasívnejšia, resp. menej ochotná. Pri testovaní, v rámci oboch stretnutí, spolupracovala ťažšie, bola menej ochotná. Celkovo poukazovali výsledky psychologického vyšetrenia na zníženu spontaneitu. Znamky výraznejšej tenzie resp. úzkosti sa nevyskytli. Pri druhom stretnutí išla maloletá do miestnosti znalca „ešte ťažšie“, ako pri prvom, opakovane sa s matkou objímala, „nedokázala sa od nej odtrhnúť“, v kontakte bola pasívna a mlčanlivá, keď na niečo reagovala, tak voči matke vyjadrovala jednoznačne pozitívne postoje, voči otcovi jednoznačne negatívne. Na otázky znalca, však hovorí, že nevie, či by sa s otcom chcela stretávať, alebo nie. Tiež po dlhšej latencii odpovedá na otázku znalca v tom zmysle, že „nie je rada“, že sú teraz zas s maminkou. V rámci výsledkov psychologického vyšetrenia, resp. správania sa maloletej „pri testoch“ bolo pozoruhodné napr. to, že pri „kresbe ľudskej postavy“ nakreslila najskôr „ženskú postavu“, ktoré predstavovala maminku a na podnet zo strany znalca aj mužskú postavu, ktoré vyjadrovala otca. Nepôsobila pritom napäto, usmievala sa, aj keď vedenie čiary bolo slabé, pôsobilo neisto. Na základe všetkých získaných údajov sa preto znalec domnieva, že ani u maloletej XXXXX nie sú jej prejavy, počas dvoch stretnutí so znalcom, „vysvetliteľné“, resp. priamym dôsledkom toho, v akých podmienkach maloleť žili, resp. ako sa k nim ich otec správal počas 4 ročného pobytu v Paname. Aj u nej teda znalec predpokladá, že jej psychický stav, ako ho znalec zistil počas

dvoch stretnutí, je už ovplyvnený aj jej zážitkami a skúsenosťami, ktoré zažila od návratu na Slovensko – až doteraz. Ak znalec berie do úvahy všetky skutočnosti, ktoré sa mu podarilo v danej veci získať, tak XXXXX mala v čase „odlúčenia od matky“ tri roky a päť mesiacov a XXXXX mal päť rokov štyri mesiace, s istým zjednodušením sa dá povedať, že „kritické“ vývinové obdobie už mali za sebou (Aj v rámci odbornej literatúry sa uvádzajú poznatky, že „najdôležitejším“ vývinovým obdobím v živote človeka sú prvé tri roky). V rámci toho však boli zjavne vystavené náročným podmienkam, jednak nemali kontakt s matkou, jednak prišli do neznámeho prostredia, kde viaceré veci mohli fungovať inak, než na aké boli zvyknuté a jednak boli v spoločnosti rodiča, ktorého „osobnostné“ charakteristiky pre výchovu detí sú do istej mier limitované (ako to vyplýva aj z psychologického posudku na otca detí). Uvedené okolnosti sa mohli podieľať na tom, že potreby detí neboli plne uspokojené, deti sa mohli cítiť frustrované, resp. zažívať istý diskomfort, pričom ale na druhej strane nie sú zmienky o tom, že by na deti bolo vyvíjané nejaké systematickejšie psychické, či fyzické násilie. Preto považuje znalec za málo pravdepodobné, že by to boli „len okolnosti zažité v Paname“, ktoré by spôsobili u detí taký stav, resp. „taký obraz“, ako znalec zažil napr. pri vyšetrení v marci 2018, t.j. 3 roky po návrate detí z Panamy, ešte aj v kontexte toho, že sa im v domácom prostredí venovala veľká starostlivosť. V tejto súvislosti je treba spomenúť aj to, že išlo o medializovaný prípad, ktorý sa častejšie prezentoval v tlači ako aj v televízii a okrem toho ide o prípad, ktorý je vyšetrovaný políciou, tieto okolnosti môžu mať podľa názoru znalca na deti vplyv, no určiť jeho mieru a „kvalitu“ sa podľa názoru znalca presnejšie popísať nedá. Skutočnosť, že prípad bol medializovaný má podľa názoru znalca na deti skôr „nepriamy“ vplyv, samotné medializovanie detí podľa neho nevnímali (aj keď sa ich znalec na toto pýtal, mali k tomu skôr ľahostajný alebo odmietavý postoj), no toto ich mohlo ovplyvňovať tak, že to vplývalo na dospelé osoby z ich blízkeho okolia a na deti sa to potom „prenášalo“ prostredníctvom nich. Je totiž známe, že človek má tendenciu „robiť niektoré veci“ inak, keď vie, že sú medializované, než ich robí anonymne. Preto nemožno vylúčiť, resp. javí sa byť psychologicky zrozumiteľné, že sa „blízke okolie“ mohlo k deťom správať pod vplyvom medializácie okolností inak, než by sa správalo, keby to medializované nebolo.

Čo sa týka okolností policajného vyšetrovania – toto deti zažili asi v tom, že absolvovali opakované psychologické znalecké šetrenia (najskôr psychologický posudok VÚDPaP pre potreby polície, ďalší pre potreby súdu a „dve“ znalecké šetrenia so znalcom). Keď sa tieto okolnosti diali, tak deti už bývali v spoločnej domácnosti s matkou, s ktorou aj vždy na vyšetrenia prišli. Ich matka bola teda osobou, ktorá im robila „sprievodcu“ pri týchto úkonoch, resp. osobou ktorá tieto úkony „prepájala“. Preto je tiež dosť pravdepodobné, že vplyv „vyšetrovania okolností“ im bol sprostredkovaný matkou a to aký bol, znalec popísať nedokáže. Deti k tomu nehovorili nič, ani na priame otázky znalca. Momentálne majú deti svojich rodičov „rozdelených na dobrého a zlého“. Voči matke vyjadrujú jednoznačne pozitívny vzťah a dá sa povedať, že sú na ňu naviazané, voči otcovi vyjadrujú jednoznačne negatívny postoj a odmietajú ho. Na jednej strane ide o prirodzenú tendenciu detí „deliť postavy svojich príbehov“ (vo všeobecnosti) na dobré a zlé, čo im dáva pocit istoty, resp. to robí pre ne situácie jednoduchšími, na druhej strane sa znalcovi v konkrétnej situácii zdá, že deti vyjadrujú, resp. prezentujú „až príliš veľkú“ závislosť na svojej matke (napr. popísané správanie sa detí počas znaleckého vyšetrenia), pričom ich „skutočný“ vzťah k otcovi nemusí byť až taký negatívny, ako to prezentujú (opäť popísané prejavy detí počas znaleckého

vyšetrenia) V tomto kontexte vníma znalec aj znalecký posudok č.04/2016 (VÚDPaP), ktorý bol vypracovaný cca rok a tri mesiace po návrate detí z Panamy . Podľa názoru znalca brali znalkyne menej do úvahy možné vplyvy na deti, ktoré sa udiali až po ich návrate z Panamy.

V záveroch znaleckého posudku znalec okrem iného uvádza, že vo všeobecnosti platí, že regresívne tendencie môžu byť reakciou na neprimeranú výchovu, resp. „zlé“ zaobchádzanie s deťmi, v danom konkrétnom prípade však znalec považuje za nepravdepodobné, že by popisované prejavy detí, resp. regresia v ich psychickom vývine (ako to znalec zistil v rámci svojho vyšetrenia) boli v priamej súvislosti s tým, čo deti zažili počas pobytu v Paname. Znamená to, že podľa znalca nie sú regresívne prejavy detí, prípadne ich iné „menej obvykle“ reakcie priamym dôsledkom konania obvineného. Následok konania obvineného na deti už nie je možné presnejšie popísať, resp. rozlíšiť, pretože deti sú už tri roky doma a situácie, ktoré odvtedy zažili v domácom prostredí sa podľa názoru znalca s vysokou pravdepodobnosťou podieľajú na ich súčasnom psychickom stave. Stručne povedané: Je veľmi vysoko nepravdepodobné, aby sa chlapec vo veku viac ako 12 rokov správval v kontakte ako dieťa mladšieho predškolského veku „len“ v dôsledku toho, čo zažíval v rokoch 2011-2015 v menej známom prostredí, resp. prípadne pod vplyvom reakcii obvineného, keď je už tri roky „doma“ a žije v spoločnosti matky a jej rodiny. Uvedené stručné vyjadrenie platí aj pre maloletú XXXXX a platí to nielen z hľadiska vonkajších reakcií, ale aj v rámci výsledkov psychologického vyšetrenia. Maloletí sú schopní správne vnímať a reprodukovať udalosti a okolnosti skutku, ktorý je predmetom trestného stíhania. Znalec ani u jedného z nich nezistil, v rámci psychologického vyšetrenia, známky, ktoré by poukazovali na tendenciu ku konfabulovaniu, nadmernej fantázii a pod. Obe maloleté deti sú schopné realitu správne vnímať, interpretovať a aj správne o nej vypovedať. V tejto súvislosti treba spomenúť, že obe deti v rozhovore so znalcom častejšie na jeho otázky „týkajúce sa okolnosti skutku“ odpovedali, že už nevedia, resp. nepamätajú si. Znalec sa v tomto kontexte domnieva, že u detí nejde väčšinou o „oslabenie pamäti“, ale že deti o týchto udalostiach „nechcú hovoriť“.

V kontexte všetkých získaných údajov sa znalec domnieva, že psychiatrické vyšetrenie maloletých nie je za daných okolností potrebné, pretože by neprispelo k ich pohode resp. by nepomohlo k tomu, aby sa deti dostali do „normálnych koľají“. Deti boli istý čas po príchode zo zahraničia psychiatricky hospitalizované, potom chodili na ambulantné kontroly. Aktuálnym znaleckým vyšetrením sa u nich zistila zvýšená náklonnosť k regresívnym stavom, t.j. ide viac o „psychologickú problematiku, než o problematiku „psychiatrickú“. Okrem toho považuje znalec za vysoko pravdepodobné, že sa na ich „aktuálnej regresii“ už spolupodieľajú aj faktory prostredia, resp. okolnosti, ktoré deti zažili v domácom prostredí od návratu z Panamy v marci 2015 do znaleckého šetrenia v marci 2018.

Za účelom vykonania psychologickkej znaleckej expertízy obvineného XXXXX bol do konania pribratý znalec z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality.

Znalec XXXXX PhD. v záveroch znaleckého posudku konštatuje, že u obvineného XXXXX nezaznamenal vedomú tendenciu k ubližovaniu deťom, uvedené je v rozpore s osobnosťou vyšetreného. Vo vzťahu k prípadu ako „týranie blízkej a zverenej osoby“ je potrebné zohľadniť aspekt vlastného diskomfortu, ktorý si privodil únosom detí a dlhodobou starostlivosťou o ne v náročných podmienkach. Znalec považuje za vierohodné, že „robil pre deti všetko, čo mohol“, s dodatkom, že

ide o „všetko“, čo bolo v jeho aktuálnych možnostiach z hľadiska objektívnej reality pobytu v kontexte osobnostných vlastností, tak ako sú popísané v posudku. Z dostupných zdrojov znalec skonštatoval, že funkčnosť obvineného pri pobyte s deťmi naráža na limity jeho osobnosti a nezistil žiadne rezervy, ktorými by mohol prispieť k „lepšej výchove a starostlivosti“, pričom má na mysli hlavne poskytovanie emočnej a sociálnej opory primeranej veku detí.

Zo zdravotnej dokumentácie detí vyplýva, že sú rozdiely medzi tvrdením matky a zdravotným stavom detí po príchode detí z Panamy.

Z listinných dôkazov založených v spise vyplýva, že otec sa staral o zdravotný stav detí a neliečil všetko octom ako deti informovali mamu, ale podľa potreby s nimi navštívil viackrát lekárov v cudzine, či už išlo o bežné nachladnutie, alebo drobné detské úrazy.

Záveru znaleckých posudkov PhDr. XXXXX a XXXXX PhD. ako aj ďalšie listinné dôkazy založené v spise nenasvedčujú tomu, že by obv. XXXXX svoje maloleté deti počas pobytu v cudzine týral a zanedbával.

O starostlivosti otca o deti svedčia aj ďalšie listinné dôkazy - vyjadrenia rodinných priateľov, rodičov spolužiakov z Panamy, ktorí potvrdili jeho príkladnú starostlivosť o deti.

Deti chodili upravené, vyzdvihoval ich zo školy a zúčastňoval sa školských aktivít.

Pre potreby trestného konania vydal obvinený USB kľúč s fotkami a videami detí počas pobytu v Paname.

Fotky a videá boli prehraté policajným technikom na DVD, ktoré je súčasťou spisu.

Záznamy sú z obdobia od roku 2011 do roku 2014 pochádzajú z rôznych kultúrnych, športových aktivít, z kúpania v mori, bicyklovania, „čakania na Ježiška“ a ďalšie.

Záznamy vyvracajú tvrdenie starého otca Ing. XXXXX že deti sa nekúpali v mori a nevedeli sa bicyklovať.

Na všetkých záznamoch sú deti bezprostredné, veselé, milé, bez známkov stresu a týrania.

XXXXX znalec poverený vypracovaním kontrolného znaleckého posudku považuje za nepravdepodobné, že by prejavy detí resp. regresia v ich psychickom vývine boli v priamej súvislosti s tým, že čo deti zažili počas pobytu v Paname. Podľa znalca nie sú regresívne prejavy detí príp. ich iné, „menej obvyklé“ reakcie priamym dôsledkom konania obvineného.

Znalec považuje za vysoko pravdepodobné, že na „aktuálnej regresii“ detí sa už spolupodieľajú faktory prostredia resp. okolnosti, ktoré deti zažili v domácom prostredí od návratu z Panamy v marci 2015 do znaleckého vyšetrenia v marci 2018.

Po vykonaní rozsiahleho vyšetrovania a po dôkladnom vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazov v zmysle §2 ods. 12 Trestného poriadku bol prijatý záver, že v predmetnej veci neboli naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2015.

Spáchanie trestného činu nie je preukázané žiadnou logickou ucelenou

sústavou dôkazov, ktoré by preukazovali naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu.

Trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa §208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2015 je úmyselný trestný čin a pre naplnenie jeho skutkovej podstaty sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa §208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2015 sa dopustí ten,

- (1) Kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie
 - a) bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť,

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel, spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojim konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzročený.

Z vykonaných dôkazov vyplýva, že v konaní obv. XXXXX nebola preukázaná ani jedna z foriem úmyselného zavinenia (t.j. ani priamy ani nepriamy úmysel), teda nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods.1 písm. a/ Trestného zákona účinného do 31.12.2015.

Keďže tento skutok nie je trestným činom trestné stíhanie proti obvinenému XXXXX bolo zastavené podľa §215 ods.1 písm. b/ Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Jana Farkašová
prokurátorka